

Mei-juni 2017

Weekthema: De kracht van en de toegang tot Gods Woord

Dinsdag

Indringend

Lezen: Hebreëën 4: 12-13

Drie dingen worden gezegd van het boek dat je zojuist in handen had. Het is levend, krachtig en vlijmscherp. Dat klinkt misschien raar. Hoe kan dit nu van een dood boek gezegd worden? De schrijver bedoelt de inhoud van het boek. De Bijbel is levend, omdat de Heilige Geest de woorden van God in ons leven wil gebruiken. Het Woord van God wekt je op, wil je in beweging brengen. Het heeft nog steeds betekenis en de boodschap is krachtig. Krachtig, omdat het je leven verandert. Het Woord van God is ook vlijmscherp. Zo scherp als het mes van een chirurg. Als het Woord van God je leven binnenkomt dan legt het bloot wat goed is en verkeerd. Wat recht is en wat krom. Ook wat voor het oog niet zichtbaar is. Het dringt door tot in de verborgen plaatsen van je hart. Want die zaken die we voor andere mensen verborgen weten te houden, liggen open voor God. God vraagt ons er ook naar: Wat is er in jouw hart, en in uw hart? Gelukkig spreekt dit Woord ook over vergeving. Morgen horen we daar meer over.

Woensdag

Vrijmoedig

Lezen: Hebreëën 4: 14-16

Richard heeft een probleem. Hij wist dat hij niet in de gang mocht voetballen, maar nu ligt het raam in duizend stukjes. Hoe moet hij dit vertellen? Zal hij de vrijmoedigheid hebben om zijn vader onder ogen te komen? Niet alleen Richard heeft een probleem. Ook jij en ik, alleen dan veel groter. Hoe langer je naar dat scherpe Woord van God luistert, hoe meer je dat beseft. Kunnen wij God de Vader ooit onder ogen komen? De schrijver van Hebreëën zegt: Als je gelooft in de Heere Jezus, dan mag je zelfs vrijmoedig tot de Vader gaan! Want de Vader zit op de troon van de genade. Hij wil ons omwille van het werk van Jezus Christus barmhartigheid schenken. Hier word je stil van. Er is bij die troon trouwens nog meer te vinden. De schrijver wijst ook op de hulp die daar te vinden is. Hulp in onze zwakheid. Hulp in de verzoeken. Want aan de rechterhand van de Vader zit de Zoon. De Zoon die alles af weet van de verleiding van de zonde en de trucjes van de satan. Aarzel daarom niet om toch de Vader onder ogen te komen. De schrijver zegt met klem: Laten we gaan!

Donderdag

Stevige maaltijd

Lezen: Hebreëën 5: 11-14

Een baby drinkt melk. Een kind eet kleine hapjes. Volwassenen lusten een stevige maaltijd. Zo hoort het. De schrijver van Hebreëën gebruikt dit beeld voor geestelijk voedsel. Een volwassene in het geloof kan een stevige preek verwerken. Een kind in het geloof zet je meer hapklare brokken voor en iemand die nog maar pas tot geloof is gekomen vertel je over de eerste beginselen. Daar is niets mis mee. Of we in de praktijk daar altijd rekening mee houden in de kerk is een tweede, maar dat terzijde. Het gaar de schrijver van Hebreëën in het gelezen gedeelte om iets anders. Hij constateert dat zijn lezers, gezien de tijd dat ze al christen zijn, eigenlijk een stevige maaltijd zouden moeten kunnen verwerken. In plaats daarvan hebben zij weer melk nodig. En daar is wel iets mis mee! De verwachte groei is achterwege gebleven. De schrijver van Hebreëën weet ook waar de oorzaak ligt. Zijn lezers zijn traag geworden in het

horen. Hieraan kunnen we onszelf spiegelen. Hoe lang ben jij al christen? God geeft de groei, maar daarvoor is het wel belangrijk de juiste voeding tot ons te nemen.

Vrijdag

Dooreten

Lezen: Hebreëën 6: 1-3

Over gebrek aan geloofsgroei kun je lang lopen mopperen. Ouderen mopperen dat jongeren niets meer van geloofszaken weten. Jongeren mopperen dat de kennis van ouderen niet meer van deze tijd is. Maar met al dit gemopper kom je niet echt verder. De schrijver van de Hebreëënbrief beseft dit ook maar al te goed. Gisteren hebben we gezien dat hij wat liep te mopperen. Een goede preek kunnen ze bijna niet meer verdragen! Maar wat bereik je met al dat gemopper? Betekent dit dat je weer helemaal opnieuw moet beginnen met het onderwijs? Maar dan kom je geen steek verder. De schrijver besluit daarom om maar gewoon verder te gaan. Hij laat het eerste onderwijs rusten en wil graag verder vertellen over wat het betekent dat Jezus hogepriester is naar de ordening van Melchizedek. Alsof hij zegt: gewoon dooreten! Wat vind jij hiervan? Toch wat al te overmoedig? Niet echt verstandig? Of zou er iets anders achter zitten? Misschien wel het vertrouwen in de werking van de Heilige Geest. De Heilige Geest Die dáár waar het Woord opengaat Zijn werkplaats heeft, en gestaag verder bouwt op het vaste fundament van Jezus Christus.

Zaterdag

Groot gevaar!

Lezen: Hebreëën 6: 4-8

Wanneer je iemand recht op een afgrond ziet aflopen, dan klopt je zo iemand niet rustig op de schouder en zeg je met vriendelijke woorden: 'Excuseer, als je zo doorgaat dan ga je vallen.' Natuurlijk niet. Je roept zo hard mogelijk: 'Pas op, anders val je te pletter!' Hopelijk kan hij je nog horen. Wanneer de schrijver van Hebreëën verder wil vertellen over de Heere Jezus, realiseert hij zich ineens het gevaar. Het gevaar dat iemand inmiddels zo ver afgedreven is dat hij of zij helemaal niet meer wil, ja zelfs niet meer kan luisteren. Dat kan dus blijikbaar. Het gaat hier om een heel ernstige zaak. Als je volhardt in ongeloof, als voor jou Jezus Christus van geen enkele betekenis meer is en wat jou betreft net zo goed dood kan zijn, dan leidt die weg tot de eeuwige dood. Naast deze woorden moeten we alleen ons eigen leven leggen. We moeten ze horen als een ernstige waarschuwing, om vooral niet nonchalant met de dingen van het geloof bezig te zijn. Het gaat om leven of dood. Hoor jij de stem nog van de Heere Jezus? Hij zegt: 'Volg Mij!'

Zondag – 1^e Pinksterdag

Dát is Pinksteren!

Lezen: Handelingen 9: 10-19a

De komst van de Heilige Geest markeert een nieuw begin. Zo was het op de pinksterdag in Jeruzalem. Zo is het ook in het leven van Saulus. Als het zonlicht van de Geest doorbreekt, beginnen mensen te onderscheiden wat God door Jezus heeft gedaan en doet en nog zal doen. Op een overtuigende wijze wordt Saulus door Jezus aangesproken. Hij wordt bij de naam genoemd: 'Saul, Saul.' Direct daarna wordt hij met de neus op de feiten gedrukt: 'Waarom vervolgt je Mij?' Nu kan Saulus er niet meer omheen. Plotseling ziet hij wie Jezus werkelijk is en hoe hij zich al die tijd hardnekkig heeft verzet tegen Gods eigen werk. Dát is Pinksteren. Zó werkt de Geest. Hij laat je zien wie Jezus is en wie je zelf bent. Hij brengt je ertoe om voor Hem door de knieën te gaan en Hem als Heere te erkennen. Maar dan is Hij nog niet klaar. Hij gaat vervolgens ook je hart neigen tot God en tot het doen van Zijn wil. Hij gaat je – net als Saulus

– bezielen en toerusten tot een leven in Zijn dienst. Wat let jou om daar, net als Saulus, om te bidden?

Maandag

Naar Zijn wil

Lezen: Jesaja 55: 8-11

Voor de ballingen in Babel was de weg die ze gingen niet gemakkelijk. De weg van zonden had hun ellende en duisternis gebracht. Toch is er voor het volk van God nog een weg naar het leven. We kunnen hier denken aan de woorden van de profeet Jeremia: De HEERE zegt: 'Ik weet welke gedachten Ik voor jou koester, gedachten van vrede en niet van onheil'. Maar wat een groot verschil tussen Gods wegen en gedachten en die van ons. Onze wegen en gedachten zijn vaak die van ongeloof, zonde en uitzichtloosheid. Maar Gods wegen en gedachten zijn wegen en gedachten van vrede, heil en zegen! Die wegen zijn wonderlijk. In de wereldgeschiedenis en in ons eigen leven vaak ondoorgrondelijk. Soms denken we misschien: mijn weg is voor de HEERE verborgen. Kan ik op Zijn belofte wel aan? Maar dan Jesaja 55 vers 10 en 11: Zoals de regen neerdaalt van de hemel en de aarde vruchtbaar doet zijn, zo zal ook Mijn Woord niet ledig tot Mij terugkeren. Het zal doen wat Mij behaagt. Inderdaad, op Gods woord kun je aan. In leven en in sterven beide. God zal Zijn beloften en plannen, ook met jou, zeker in vervulling doen gaan.